EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 13.5.2015
COM(2015) 203 final

2015/0106 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Tanskalle soveltaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaista alennettua verokantaa satamissa suoraan aluksille toimitettavaan sähköön

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta säännellään unionissa neuvoston direktiivillä 2003/96/EY, jäljempänä ’energiaverodirektiivi’ tai ’direktiivi’.

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ja erityisesti sen 5, 15 ja 17 artiklan säännösten nojalla neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön verotustasoa koskevia muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on antaa Tanskalle lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan satamassa kiinnitettyinä oleville aluksille suoraan, jäljempänä 'maasähkö'. Veronalennuksen tavoitteena on antaa taloudellinen kannustin maasähkön käyttöön satamakaupunkien ilmansaasteiden vähentämiseksi ja paikallisen ilmanlaadun parantamiseksi, jotta asukkaille koituisi terveyshyötyjä.

Tanskan soveltaman toimenpiteen tarkoituksena on vähentää meriliikenteen ympäristövaikutuksia.

Pyyntö ja sen yleinen tausta

Tanskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 2. heinäkuuta 2014 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan soveltaa veronalennusta sähköön, joka toimitetaan satamassa kiinnitettyinä oleville aluksille huvialuksia lukuun ottamatta. Tanska toimitti komission pyynnöstä lisätietoja 13. marraskuuta 2014 ja 23. helmikuuta 2015. Tanska haluaa tällä toimenpiteellä edistää maasähkön käyttöä, sillä sen katsotaan saastuttavan vähemmän kuin satamassa kiinnitettyinä olevilla aluksilla tuotettu sähkö.

Tanskan viranomaiset haluavat soveltaa maasähköön alennettua sähköverokantaa, jonka suuruus on 4 Tanskan kruunua (noin 0,54 euroa)[1] megawattitunnilta. Tämä verokanta on suurempi kuin direktiivissä 2003/96/EY säädetty yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön vähimmäisverokanta. Maasähköön sovellettava kansallinen verokanta on tällä hetkellä 878 Tanskan kruunua[2] (noin 117,95 euroa) megawattitunnilta. Kyseessä on muuhun kuin yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön kansallinen verokanta.

Toisaalta energiaverodirektiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa jäsenvaltiot velvoitetaan vapauttamaan verosta energiatuotteet, joita käytetään polttoaineena muilla kuin huvialuksilla harjoitettavassa vesiliikenteessä EU:n vesillä. Tämä vapautus kattaa myös energiatuotteet, joita käytetään sähkön tuottamiseen satamassa laiturissa olevilla aluksilla. Jäsenvaltiot voivat mainitun direktiivin 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti vapauttaa verosta myös energiatuotteet, joita käytetään muilla aluksilla kuin huvialuksilla sisävesiväylillä liikennöintiin. Tämä vapautus kattaa myös aluksilla tuotetun sähkön. Viimeksi mainitulla säännöksellä ei kuitenkaan ole Tanskan kannalta merkitystä, koska Tanskassa ei ole sisävesiväyliä.

Näin ollen useimmissa tapauksissa energiaverodirektiivin mukainen verotusjärjestelmä ei vaikuta satamassa laiturissa olevilla aluksilla tuotetun sähkön kustannuksiin, vaikka tällaisella tuotannolla voi olla kielteisiä terveys- ja ympäristövaikutuksia satamien ilmanlaadun heikkenemisen ja melutason nousemisen vuoksi.

---

[1] Kaikki laskelmat perustuvat 1. lokakuuta 2014 voimassa olleeseen valuuttakurssiin, jonka mukaan 1 euro on 7,4437 Tanskan kruunua. Ks. EUVL C 344, 2.10.2014.

[2] Sähkön verokannan taso on tammikuussa 2015 sovellettu taso (cf. http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/excise_duties/energy_products/rates/index_en.htm).

Tanska aikoo soveltaa alennettua sähköverokantaa kaikkiin vähintään 380 voltin maasähkön toimituksiin aluksille, joita käytetään kauppamerenkulussa ja joiden bruttovetoisuus on vähintään 400. Tanskan viranomaisten mukaan absoluuttinen enemmistö kansainvälisessä liikenteessä käytetyistä aluksista ja suuremmista kansallisessa liikenteessä käytetyistä aluksista kuuluvat veronalennuksen piiriin nämä toimenpiteen soveltamisalaan tehdyt rajoitukset mukaan lukienkin. Tällaisten alusten katsotaan aiheuttavan suurimman osan päästöistä, joita syntyy apumoottoreiden käytöstä aluksen ollessa satamassa kiinnitettynä.

Tanskan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että ne odottavat veronalennuksista aiheutuvan vuosittain noin 15 miljoonan Tanskan kruunun (2 miljoonaa euroa) veromenot. Tämä oletus perustuu risteily- ja rahtialusten arvioituun sähkönkulutukseen Tanskan satamissa vuonna 2008. Kulutus oli tuolloin noin 33 000 megawattituntia (joista risteilyalukset kuluttivat 17 000 megawattituntia). Laskelmissa oletetaan, ettei kulutus ole tällä välin vähentynyt eivätkä kaikki alukset käytä maasähköä tulevaisuudessa. Tanskan viranomaiset osoittavat, että tähän arvioon olisi suhtauduttava varauksella, koska järjestelmä on Tanskassa uusi eikä ole vastaavia järjestelmiä, joihin sitä voitaisiin verrata. Tällä hetkellä Tanskan satamissa ei ole maasähkölaitteita. Aluksissa voidaan myös vapaasti päättää, hankitaanko niihin maasähköä.

Tanskan viranomaiset tunnustavat, että toimenpide muodostaa kauppamerenkulkualusten omistajien eduksi valtiontuen, joka voi oikeuttaa komission asetuksen (EU) N:o 651/2014[3] 44 artiklan mukaiseen ryhmäpoikkeukseen.

Tanska haki lupaa kuudeksi vuodeksi, joka on direktiivin 19 artiklan 2 kohdassa säädetty enimmäisaika.

Tanska katsoo, että tämä toimenpide vastaa maasähkön käytön edistämisestä unionin satamassa laiturissa olevissa aluksissa annettua komission suositusta 2006/339/EY[4] ja komission tiedonantoa ”EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset”[5]. Tässä yhteydessä olisi myös todettava, että jäsenvaltioilla on kesäkuusta 2011 alkaen ollut ehdoton velvollisuus täyttää ilmanlaatustandardit, jotka koskevat hiukkasten kaltaisia epäpuhtauksia.[6] Täyttääkseen velvollisuutensa jäsenvaltioiden on tarvittaessa löydettävä ratkaisuja esim. satamassa kiinnitettyinä olevien alusten päästöjä koskeviin ongelmiin. Voidaan siis ajatella, että satamissa, joissa tällaisia ongelmia esiintyy, maasähkön käyttöä edistetään yleisen ilmanlaatustrategian mukaisesti.

Tanska haluaa tällä veronalennuksella kannustaa alusten käyttäjiä käyttämään maasähköä, jotta kiinnitettyinä olevien alusten synnyttämiä ilman kautta leviäviä päästöjä, melua ja hiilidioksidipäästöjä voitaisiin vähentää. Alennetun verokannan soveltaminen lujittaisi maasähkön kilpailukykyä kokonaan verosta vapautettuun aluksilla poltettavaan bunkkeriöljyyn nähden.

---

3 Komission asetus (EU) N:o 651/2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1–78).

4 Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämisestä yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006)

5 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset” (KOM(2009) 8 lopullinen), 21.1.2009.

6 Ks. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008).

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/96/EY ja erityisesti sen 14 artiklan 1 kohdan c alakohta.

Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisen toimenpiteen arviointi

Erityiset politiikkaan liittyvät syyt

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

> *”Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.”*

Kyseisellä veronalennuksella Tanskan viranomaiset pyrkivät edistämään sitä, että satamassa laiturissa olevat alukset täyttävät sähköntarpeensa ympäristöä vähemmän vahingoittavalla tavalla, mikä parantaisi paikallista ilmanlaatua. Kuten Tanska on todennut, komissio on jo itse asiassa suositellut maasähkön käyttöä laiturissa olevilla aluksilla tuotettavan sähkön vaihtoehtona ja näin ollen tunnustanut maasähkön ympäristöhyödyt[7]. Nykyisin laiturissa oleville aluksille toimitettavasta sähköstä perittäisiin 878 Tanskan kruunua (noin 117,95 euroa) megawattitunnilta. Pyydetty vapautus tarjoaisi siten kyseisen teknologian käyttöön lisäkannustimen, jonka arvo olisi 874 Tanskan kruunua tai 117,41 euroa megawattitunnilta ja edistäisi näin ollen asetetun poliittisen tavoitteen saavuttamista.

Tästä poliittisesta tavoitteesta komissio haluaa todeta, että maasähkön edistäminen on itse asiassa yhteinen poliittinen tavoite, johon olisi pyrittävä koko unionissa. Tämä on mainittu selvästi yhdennettyä meripolitiikkaa koskevassa komission tiedonannossa[8] ja siihen liitetyssä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa[9]. Komissio ehdotti energiaverodirektiivin tarkistamista koskevassa ehdotuksessaan, että satamassa kiinnitettyinä oleville aluksille toimitettava maasähkö vapautettaisiin energiaverosta kahdeksan vuoden ajaksi[10].

Neuvosto ei kuitenkaan hyväksynyt komission ehdotusta, ja vuonna 2015 komissio veti sen pois[11]. Tällä hetkellä ainoastaan 19 artiklassa säädetään mahdollisuudesta myöntää suotuisa verokohtelu maasähkölle. Sen tarkoituksena on antaa mahdollisuus reagoida yksittäisten jäsenvaltioiden erityisolosuhteisiin, joita ei ole otettu huomioon itse direktiivissä. Näin ollen 19 artiklaan perustuva poikkeus, jolla edistetään maasähkön käyttöön liittyvän poliittisen tavoitteen saavuttamista, voidaan myöntää vain siirtymäkauden toimenpiteenä ennen kuin tätä tavoitetta on käsitelty neuvostossa direktiivin 2003/96/EY tarkistamisen yhteydessä.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Pyydetty toimenpide liittyy pääasiassa EU:n ympäristöpolitiikkaan. Toimenpiteellä parannetaan paikallista ilmanlaatua siinä määrin kuin sillä vähennetään bunkkeriöljyn polttamista satamassa olevilla aluksilla. Toimenpiteellä vähennetään todennäköisesti myös hiilidioksidipäästöjä, koska maasähköverkosta saatavan sähkön kokonaistuotanto on vähemmän hiili-intensiivistä kuin aluksissa bunkkeriöljyä polttamalla tuotettu sähkö, mikä johtuu järjestelmän tehokkuudesta ja käytettyjen polttoaineiden erosta. Tässä yhteydessä voidaan todeta, että sähkön kokonaistuotanto on asiaankuuluvalla markkina-alueella

---

7 Ks. alaviite 4.
8 KOM(2007) 575 lopullinen, 10. lokakuuta 2007.
9 SEC(2007) 1283 lopullinen, 10. lokakuuta 2007.
10 KOM(2011) 169 lopullinen, 13. huhtikuuta 2011.
11 EUVL C 80, 7.3.2015, s. 17–23.

keskimäärin huomattavasti vähemmän hiili-intensiivistä kuin EU:ssa. Vaikka toimitetun lisäsähkön hiili-intensiteetti on yleensä korkeampi kuin sähkön kokonaistuotannon keskimääräinen hiili-intensiteetti ja erittäin riippuvainen siitä, mihin aikaan päivästä lisäkysyntä tapahtuu, toimenpiteestä johtuvien hiilidioksidipäästövähennysten pitäisi pysyä suhteellisen merkittävinä[12].

Toimenpide on vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetun direktiivin 2014/94/EU([13]) mukainen. Direktiivi koskee maasähköpisteiden asentamista satamiin, joissa on niille kysyntää ja joissa kustannukset eivät ole suhteettomat verrattuna hyötyihin, ympäristöhyödyt mukaan luettuina.

Tässä vaiheessa on muistutettava, että yksi tärkeä syy maasähkön epäsuotuisaan kilpailuasemaan on se, että sen vaihtoehto eli merisatamissa kiinnitettyinä olevilla aluksilla tuotettu sähkö saa tällä hetkellä täyden verovapautuksen: sen lisäksi, että sähkön tuottamiseksi poltettava bunkkeriöljy on vapautettu verosta direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisessa normaalitilanteessa, myös itse aluksella tuotettava sähkö on vapautettu verosta (ks. direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohta). Vaikka jälkimmäistä verovapautusta voi sinällään olla vaikea pitää yhteensopivana unionin ympäristötavoitteiden kanssa, siinä on kuitenkin otettu huomioon käytännön näkökohdat. Aluksilla tuotetun sähkön verottaminen edellyttäisi nimittäin, että aluksen omistaja, joka on usein sijoittautunut kolmanteen maahan, tai liikenteenharjoittaja antaa ilmoituksen kulutetun sähkön määrästä. Ilmoituksessa olisi eriteltävä myös, mikä osuus sähköstä on kulutettu sen jäsenvaltion aluevesillä, jossa vero on maksettava. Tämä aiheuttaisi valtavan hallinnollisen rasituksen alusten omistajille, koska ilmoitukset olisi annettava kaikista jäsenvaltioista, joiden aluevesillä alus on purjehtinut. Tässä tilanteessa voi olla aiheellista, että vähemmän saastuttavaa maasähköä ei aseteta huonompaan asemaan, vaan Tanskan sallitaan soveltaa alennettua verokantaa.

Sisämarkkinat ja tasapuolinen kilpailu

Sisämarkkinoiden ja terveen kilpailun kannalta haettu toimenpide ainoastaan vähentää bunkkeriöljylle myönnetyn verovapautuksen aiheuttamaa nykyistä vääristymää satamissa kiinnitettyinä olevien alusten kahden kilpailevan sähkölähteen välillä, joita ovat aluksella tuotettava sähkö ja maasähkö.

Liikenteenharjoittajien välisestä kilpailusta on ensinnäkin mainittava, että nykyään on vain muutamia aluksia, joilla maasähköä käytetään liiketaloudellisista syistä. Merkittäviä kilpailun vääristymiä voisi siksi syntyä ainoastaan sellaisten alusten välillä, jotka joko soveltavat haettua toimenpidettä ja ottavat maasähkön käyttöön tai jatkavat aluksella tuotettavan sähkön käyttöä. Vaikka täsmälliset kustannusarviot ovat sidoksissa öljyn hinnan kehitykseen ja koska niitä on sen vuoksi erittäin vaikea ennustaa, viimeisimmät käytettävissä olevat arviot osoittavat, että edes täysi verovapautus ei useimmissa tapauksissa vähentäisi maasähkön

[12] Uusiutuvien energialähteiden yhteenlaskettu osuus NordPool -sähköpörssin kokonaistuotannosta oli 69,8 prosenttia vuonna 2012 (ks. ‘http://www.nordpoolspot.com/Global/Download%20Center/TSO/Nordic-production-split_2004-2012.pdf’). Sekä ydinvoimaa että vesivoimaa, joka kattaa suurimman osan uusiutuvien energialähteiden tuotannosta yleensä koko NordPoolissa, käytetään kuitenkin pääasiassa peruskuormana, kun taas huippukuorma on keskimäärin hiili-intensiivisempi. Olisi myös huomattava, että noin 42 prosenttia Tanskassa vuonna 2012 tuotetusta sähköstä oli tavanomaista lämpövoimaa mutta tuulivoiman osuus sähköntuotannosta on kasvussa.

[13] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1–20).

toimintakustannuksia niin paljon, että ne olisivat aluksilla tuotettavaa sähköä alhaisempia([14]), joten ne eivät missään tapauksessa synnyttäisi merkittävää kilpailuetua maasähköä käyttäville liikenteenharjoittajille aluksella tuotettavaa sähköä käyttäviin liikenteenharjoittajiin nähden. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on vielä epätodennäköisempää, että kilpailu vääristyisi edellä kuvatulla tavalla, koska Tanska aikoo noudattaa direktiivissä 2003/96/EY säädettyä verotuksen vähimmäistasoa. Tanska aikoo lisäksi rajoittaa veroedun siten, että se koskee ainoastaan bruttovetoisuudeltaan 400 tonnin aluksia ja vähintään 380 voltin maasähkön toimittajia. Toimenpide kohdistetaan näin ollen aluksiin, joilla tuotetaan merkittäviä määriä sähköä, ja rajoitetaan edunsaajien lukumäärää. Kynnysarvot on asetettu suhteellisen alhaiselle tasolle. Toisaalta voidaan kohtuudella olettaa, että veroedun ulkopuolelle raja-arvojen vuoksi jäävät alukset ovat todennäköisemmin ruotsalaisia kuin muiden EU-maiden aluksia ja että kynnysarvot eivät näin ollen missään tapauksessa johda siihen, että ruotsalaisten talouden toimijoiden verokohtelu olisi edullisempi kuin niiden kilpailijoiden.

Satamien välisen kilpailun osalta Tanskan viranomaiset ovat todenneet, että niiden mielestä jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei juurikaan tule kohdistumaan vaikutuksia, jotka johtuisivat siitä, että alukset muuttavat reittiään saadakseen maasähköä, johon sovelletaan alennettua verokantaa. Tällaisessa tilanteessa maasähkön käytöstä ei veronalennuksesta huolimatta todennäköisesti ainakaan lyhyellä aikavälillä tule halvempaa kuin aluksella tuotettavan sähkön käytöstä, joten maasähkön veronalennus ei todennäköisesti myöskään houkuttele aluksia muuttamaan reittiään tämän mahdollisuuden mukaisesti eikä siten vääristä satamien välistä kilpailua.

Alennetun verokannan soveltamista koskevassa hakemuksessa ehdotettu toimenpiteen kesto on samankaltainen kuin maasähkön verovapautusta koskevassa komission ehdotuksessa oleva kahdeksan vuoden määräaika. On epätodennäköistä, että kahdessa edellisessä kappaleessa esitetty analyysi muuttuu ennen toimenpiteen voimassaolon päättymistä.

Toimenpiteen soveltamisaika ja EU:n energiaverotuksen kehittäminen

Poikkeuksen soveltamisajan olisi periaatteessa oltava riittävän pitkä, jotta se ei vähentäisi satamaoperaattoreiden halukkuutta tehdä tarvittavia investointeja. Olisi huomattava, että kyseessä olevan verotoimenpiteen laajuus on rajallinen verrattuna energiaverodirektiivin tarkistusta koskevaan komission ehdotukseen, jossa esitetään maasähkölle kahdeksaksi vuodeksi myönnettävää pakollista verovapautusta direktiivin voimaantulon jälkeen. Poikkeuksen ei tulisi kuitenkaan vaikuttaa voimassaolevan lainsäädäntökehyksen kehittämiseen ja siinä olisi otettava huomioon, että neuvosto saattaa antaa säädöksen energiaverodirektiivin tarkistusta koskevan komission ehdotuksen perusteella. Tässä tilanteessa vaikuttaa aiheelliselta myöntää Tanskan pyytämä lupa enintään direktiivissä sallituiksi kuudeksi vuodeksi rajoittamatta kuitenkin sellaisten asiaa koskevien yleisten säännösten soveltamista, jotka tulevat voimaan ennen kyseisen ajanjakson päättymistä. Tällainen määräaika antaa oikeusvarmuuden aluksille ja satamaoperaattoreille, joiden on suunniteltava maasähköpisteisiin tai alusten varustukseen tehtäviä investointejaan.

Valtiontukisäännöt

Euroopan unionin virallisessa lehdessä 1. lokakuuta 2014 julkaistun asiaankuuluvan valuuttakurssin([15]) perusteella Tanskan viranomaisten ehdottama alennettu verokanta (4

[14] Ks. Euroopan komission ympäristöasioiden pääosaston elokuussa 2005 laatima raportti ”*Service Contract Ship Emissions*: *Assignment, Abatement and Market-based Instruments, Task 2a – Shore-Side Electricity*, elokuu 2005, http://ec.europa.eu/environment/air/pdf/task2_shoreside.pdf. Kustannusanalyysi tehtiin seuraavista kolmesta satamasta: Göteborg (Ruotsi) sekä Juneau ja Long Beach (Yhdysvallat).

[15] Ks. alaviite 1.

Tanskan kruunua megawattitunnilta) on suurempi kuin direktiivin 2003/96/EY 10 artiklassa verotukselle säädetty EU:n vähimmäistaso. Toimenpide näyttää kuuluvan komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 44 artiklan soveltamisalaan. Mainitussa artiklassa säädetään ehdoista, joilla direktiivissä 2003/96/EY tarkoitettujen ympäristöverojen alennusten muodossa myönnettävä tuki voidaan vapauttaa valtiontukien ilmoitusvaatimuksista. Tässä vaiheessa ei kuitenkaan voida määrittää, täyttyvätkö kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, eikä neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä vaikuteta jäsenvaltioiden velvoitteeseen varmistaa, että noudatetaan valtiontukisääntöjä, ja poikkeuksen saaneiden tukimuotojen osalta erityisesti komission asetusta (EU) N:o 651/2014.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Intressitahojen kuuleminen

Tämä ehdotus perustuu Tanskan jättämään hakemukseen ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

Asiantuntijatiedon käyttö

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

Vaikutusten arviointi

Tämä ehdotus koskee luvan antamista yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Toissijaisuusperiaate

.

SEUT-sopimuksen 113 artiklan soveltamisalaan kuuluva välillinen verotus ei sinänsä kuulu kyseisen perussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Neuvostolle on kuitenkin direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa annettu yksinomainen toimivalta antaa jäsenvaltiolle lupa ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla. Näin ollen jäsenvaltiot eivät voi toimia neuvoston sijasta. Tästä syystä toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta nyt käsillä olevaan täytäntöönpanopäätökseen. Joka tapauksessa kyseessä ei ole lainsäädäntöluonnos, joten tekstiä ei ole tarpeen toimittaa kansallisille parlamenteille perussopimusten pöytäkirjan nro 2 mukaisesti toissijaisuusperiaatteen noudattamisen tarkastelua varten.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Veronalennus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen kyseessä olevan tavoitteen saavuttamiseksi (ks. edellä olevat huomiot sisämarkkinoista ja terveestä kilpailusta).

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa säädetään ainoastaan tämäntyyppisestä toimenpiteestä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Toimenpiteestä ei aiheudu taloudellista tai hallinnollista rasitetta unionille. Näin ollen ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

2015/0106 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Tanskalle soveltaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaista alennettua verokantaa satamissa suoraan aluksille toimitettavaan sähköön

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY ([1]) ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tanska haki 2 päivänä heinäkuuta 2014 päivätyllä kirjeellä lupaa soveltaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 1 kohdan nojalla satamassa laiturissa kiinnitettyinä oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön (”maasähkö”) alennettua sähköverokantaa. Tanska toimitti komission pyynnöstä lisätietoja 13 päivänä marraskuuta 2014 ja 23 päivänä helmikuuta 2015.

(2) Veronalennuksella, jota Tanska aikoo soveltaa, pyritään edistämään maasähkön käyttöä. Maasähkön käytön katsotaan olevan ympäristön kannalta vähemmän haitallinen tapa tyydyttää sähkön tarve satamissa laiturissa kiinnitettyinä olevilla aluksilla verrattuna bunkkeriöljyn polttamiseen tällaisilla aluksilla.

(3) Satamakaupunkien ilmanlaatu paranisi, koska maasähkön käytöstä ei synny satamassa laiturissa kiinnitettyinä olevien laivojen bunkkeriöljyn polttamisen aiheuttamia ilmansaastepäästöjä. Asianomaisella alueella eli Ruotsin, Suomen, Tanskan ja Norjan muodostamilla Pohjoismaiden sähkömarkkinoilla sovellettavien sähköntuotannon erityisedellytysten mukaisesti myös hiilidioksidipäästöjen odotetaan vähenevän, jos käytetään maasähköverkosta saatavaa sähköä eikä bunkkeriöljyä polttamalla tuotettua sähköä. Sen vuoksi toimenpiteen odotetaan edistävän unionin ympäristö-, terveys- ja ilmastopolitiikan tavoitteita.

(4) Tanskan pyynnössä veronalennusta nimenomaisesti jätetään soveltamatta sähköön, jota toimitetaan satamissa laiturissa kiinnitettyinä oleville huvialuksille suoraan.

(5) Luvan antaminen Tanskalle soveltaa alennettua sähköveroa maasähköön ei ylitä sitä, mikä on tarpeen maasähkön käytön lisäämiseksi, koska aluksilla tapahtuva sähköntuotanto on useimmissa tapauksissa edelleen kilpailukykyisempi vaihtoehto. Samasta syystä ja siksi, että teknologiaa ei tällä hetkellä ole saatavilla Tanskassa toimenpide ei todennäköisesti johda merkittävään kaupan vääristymiseen sen voimassaoloaikana eikä siten vaikuta kielteisesti sisämarkkinoiden toimivuuteen.

[1] EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

(6) Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaan kunkin kyseisen säännöksen nojalla myönnettävän luvan on oltava ajallisesti tarkkaan rajoitettu. Jotta varmistetaan, että lupa myönnetään riittävän pitkäksi ajanjaksoksi, joka kannustaa satamaoperaattoreita tekemään tarvittavat investoinnit, on aiheellista myöntää pyydetty lupa kuuden vuoden ajaksi kuitenkaan rajoittamatta sellaisten yleisten asiaa koskevien säännösten voimaantuloa, joita voidaan ennen luvan voimassaoloajan ennakoitua päättymistä säätää SEUT-sopimuksen 113 artiklan nojalla.

(7) Tämä päätös ei vaikuta valtiontukea koskevien unionin sääntöjen soveltamiseen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Annetaan Tanskalle lupa soveltaa alennettua sähköverokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan muille satamassa kiinnitettyinä oleville aluksille kuin yksityisille huvialuksille, edellyttäen että direktiivin 2003/96/EY 10 artiklassa säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan kahdennestakymmenennestä päivästä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen soveltaminen päättyy kuuden vuoden kuluttua siitä, kun se on alkanut.

Jos neuvosto antaa perussopimuksen 113 artiklan nojalla maasähkön veroetuja koskevia yleisiä sääntöjä, tämän päätöksen voimassaolo lakkaa kuitenkin päivänä, jona nämä yleiset säännöt tulevat sovellettaviksi.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Tanskan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja